

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ-115-ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 22.6.2017

**ລັດຖະດໍາລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ**

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ (ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມ ລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 010/ສພຊ, ລົງວັນທີ 11 ພຶດສະພາ 2017 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ (ສະບັບປັບປຸງ);
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈໍາສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 015/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 09 ມິຖຸນາ 2017.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ:

- ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ (ສະບັບປັບປຸງ).
ມາດຕາ 2 ລັດຖະດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

(Handwritten signature)

ບຸນຍັງ ວໍລະຈິ.

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 010 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 11/05/17

ມະຕິ

ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ

ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ (ສະບັບປັບປຸງ)

ອີງຕາມ ລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1 ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 3 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VIII ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ (ສະບັບປັບປຸງ) ໃນວາລະກອງປະຊຸມຕອນເຊົ້າຂອງ ວັນທີ 11 ພຶດສະພາ 2017.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ (ສະບັບປັບປຸງ) ດ້ວຍຄະແນນສຽງເຫັນດີ ເປັນສ່ວນຫຼາຍ.

ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປານີ ຢາທໍ່ຕູ້

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 23 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 11 ພຶດສະພາ 2017

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ
(ສະບັບປັບປຸງ)
ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 (ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ບໍລິຫານ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ, ນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ, ການປ້ອງກັນຜົນເສຍຫາຍຈາກນ້ຳ, ການບູລະນະພື້ນຟູເຂດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ເພື່ອຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ, ປະລິມານນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳໃຫ້ຍືນຍົງ ແນໃສ່ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການໃນການດຳລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ, ການຜະລິດກະສິກຳ, ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການບໍລິການ, ຮັບປະກັນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ, ທຳມະຊາດ, ພັດທະນາຕາມທິດສີຂຽວ, ຍືນຍົງ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ, ເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ, ສາກົນ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ.

ມາດຕາ 2 (ປັບປຸງ) ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ

ນ້ຳ ແມ່ນ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ຊະນິດໜຶ່ງທີ່ເປັນທາດແຫຼວ ຊຶ່ງແມ່ນຊັບພະຍາກອນຕົ້ນຕໍ ແລະ ເປັນພື້ນຖານກວ່າໝູ່ໃນຊັບພະຍາກອນນ້ຳ.

ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ແມ່ນ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ນ້ຳ, ແຫຼ່ງນ້ຳ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ຫຼື ບໍ່ມີຊີວິດ ຢູ່ໃນແຫຼ່ງນ້ຳ ເຊັ່ນ ພືດ, ສັດນ້ຳ, ຫີນ, ຫີນແຮ່, ຊາຍ, ຕົມ, ແຮ່ທາດ.

ມາດຕາ 3 (ໃໝ່) ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ແຫຼ່ງນໍ້າ ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ບ່ອນມີການເຕົ້າໂຮມ, ອາໄສ, ພັກຜ່ອນ ຫຼື ເຄື່ອນໄຫຼແບບຖາວອນ ຫຼື ຊົ່ວຄາວຂອງນໍ້າ; ແຫຼ່ງນໍ້າເກີດຂຶ້ນຈາກທໍາມະຊາດ ຫຼື ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ ຊຶ່ງມີຢູ່ເທິງໜ້າດິນ, ໃຕ້ດິນ ແລະ ໃນອາກາດ;

2. ແຫຼ່ງນໍ້າໜ້າດິນ ໝາຍເຖິງ ນໍ້າ ທີ່ຢູ່ເທິງໜ້າດິນ ເປັນຕົ້ນ ແມ່ນໍ້າ, ລໍາເຊ, ຫ້ວຍ, ຮ່ອງ, ໜອງ, ຄອງ, ບຶງ, ທາມ, ເບືອມ, ກຸດ, ນໍ້າຕົກຕາດ, ອ່າງເກັບນໍ້າ, ນໍ້າລອດຖ້ໍາ, ນໍ້າຍ້ອຍຜາ;

3. ແຫຼ່ງນໍ້າໃຕ້ດິນ ໝາຍເຖິງ ນໍ້າທີ່ຢູ່ພື້ນດິນ ເປັນຊັ້ນ, ເປັນຜຶງ, ເປັນສາຍ ຫຼື ປົນກັນກັບເນື້ອດິນ ເປັນຕົ້ນ ນໍ້າສ້າງ, ນໍ້າອອກບໍ່, ນໍ້າແຮ່ທາດ, ນໍ້າບາດານ, ນໍ້າລອດພື້ນ;

4. ແຫຼ່ງນໍ້າໃນອາກາດ ໝາຍເຖິງ ນໍ້າຝົນ, ໝາກເຫັບ, ນໍ້າໝອກ, ນໍ້າຄ້າງ;

5. ອ່າງເກັບນໍ້າ ໝາຍເຖິງ ລະບົບເກັບກັກນໍ້າ ດ້ວຍການຂຸດສະ, ການຕັ້ງນໍ້າຫ້ວຍ, ນໍ້າເຊ ເພື່ອໃຫ້ມີນໍ້າພຽງພໍ ແລະ ແຮໄວ້ ແນໃສ່ຮັບປະກັນຄວາມຕ້ອງການດ້ານການດໍາລົງຊີວິດ, ການຜະລິດກະສິກໍາ, ການຄົງຕົວຂອງສິ່ງແວດລ້ອມທໍາມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ ແລະ ອື່ນໆ;

6. ເຂື່ອນ, ຝາຍ ໝາຍເຖິງ ສິ່ງກໍ່ສ້າງດ້ວຍການຕັ້ງສາຍນໍ້າ, ກັກເກັບນໍ້າໄວ້ ເພື່ອຜະລິດໄຟຟ້າ ນໍ້າຕົກ ຫຼື ສ້າງຊົນລະປະທານ ຫຼື ເພື່ອຈຸດປະສົງອື່ນ;

7. ນໍ້າເປື້ອນ ໝາຍເຖິງ ນໍ້າທີ່ມີສິ່ງປົນເປື້ອນເກີນຄ່າມາດຕະຖານ ຫຼື ນໍ້າທີ່ຜ່ານການນໍາໃຊ້ແລ້ວ ຊຶ່ງພາໃຫ້ນໍ້າປ່ຽນຄຸນນະພາບ ເຊັ່ນ ນໍ້າໃຊ້ໃນ ຄົວເຮືອນ, ກະສິກໍາ, ອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ກິດຈະການອື່ນ;

8. ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນນໍ້າແບບເຂື່ອມສານ ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການສົ່ງເສີມການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການພັດທະນານໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ, ທີ່ດິນ, ປ່າໄມ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນອື່ນ ໃຫ້ດໍາເນີນໄປຢ່າງມີຄວາມກົມກຽວ, ສົມສ່ວນ ແລະ ປະສານກັນຢ່າງສະໝິດແໜ້ນ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ຂະບວນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ຜົນຕອບແທນສູງສຸດທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;

9. ການປ້ອງກັນ ແລະ ຕ້ານການເຊາະເຈື່ອນ ໝາຍເຖິງ ການປ້ອງກັນ ແລະ ສະກັດກັ້ນບໍ່ໃຫ້ມີການເຊາະເຈື່ອນ ຢູ່ໃນເຂດອ່າງຮັບນໍ້າ, ອ່າງເກັບນໍ້າ ແລະ ບໍລິເວນແຄມນໍ້າ;

10. ວັງສະຫງວນ ໝາຍເຖິງ ເຂດນໍ້າ ເປັນຕົ້ນ ບ່ອນນໍ້າເລິກໃນພື້ນທີ່ແຫຼ່ງນໍ້າ ຫຼື ຕາມລໍາແມ່ນໍ້າ ໃດໜຶ່ງ ທີ່ໄດ້ກໍານົດໃຫ້ເປັນເຂດຫວງຫ້າມ ຕະຫຼອດລະດູການ ເພື່ອເປັນບ່ອນທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະ ແພ່ພັນຢ່າງປອດໄພຂອງຊັບພະຍາກອນສັດນໍ້າ;

11. ຄົວເຮືອນ ໝາຍເຖິງ ເຮືອນ ທີ່ມີບຸກຄົນ ຫຼື ກຸ່ມຄົນ ທີ່ມີການກິນຢູ່ຮ່ວມກັນ ແລະ ດໍາເນີນກິດຈະກໍາປະຈໍາວັນຮ່ວມກັນເປັນປະຈໍາ; ຄົວເຮືອນໜຶ່ງປະກອບມີ ໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍຄອບຄົວ ທີ່ມີໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍສໍາມະໂນຄົວ;

12. ລະບົບນິເວດ ໝາຍເຖິງ ສາຍກ່ຽວພັນຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ທັງທາງບວກ ແລະ ທາງລົບລະຫວ່າງ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ແລະ ສິ່ງບໍ່ມີຊີວິດ ທີ່ຄົງຕົວຢູ່ຕາມທໍາມະຊາດ;

13. ອ່າງບຳບັດນຳເປື້ອນ ໝາຍເຖິງ ອ່າງທີ່ກຳຈັດ ຫຼື ທຳລາຍສິ່ງປົນເປື້ອນ ໃນນຳເປື້ອນໃຫ້ໝົດໄປ ຫຼື ໜືອນ້ອຍທີ່ສຸດ ຕາມມາດຕະຖານທີ່ກຳນົດ ແລະ ບໍ່ເກີດມົນລະພິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 4 ກຳມະສິດກ່ຽວກັບ ນຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນຳ

ນຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນຳ ທີ່ຢູ່ໃນຜືນແຜ່ນດິນຂອງ ສປປ ລາວ ແມ່ນ ກຳມະສິດຂອງວົງຄະນະຍາດແຫ່ງຊາດ ຊຶ່ງລັດເປັນຕົວແທນໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກຳນົດການແບ່ງປັນໃຫ້ພາກສ່ວນຕ່າງໆ ຊົມໃຊ້ຢ່າງທົ່ວເຖິງ ແລະ ສົມເຫດສົມຜົນ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຈະມີສິດຄອບຄອງ ຫຼື ນຳໃຊ້ນຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນຳ ເຂົ້າໃນກິດຈະການໃດໜຶ່ງໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອຫາກໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຍົກເວັ້ນການນຳໃຊ້ຂະໜາດນ້ອຍ.

ມາດຕາ 5 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ກ່ຽວກັບນຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນຳ

ລັດ ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ມີການນຳໃຊ້ນຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນຳ ທີ່ສະອາດ, ປອດໄພ, ປະຢັດ, ມີປະສິດທິພາບ ໃຫ້ເກີດຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດ, ຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ການປົກປັກຮັກສານຳ, ຊັບພະຍາກອນນຳ ແລະ ລະບົບນິເວດ ຕາມທິດສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ ດ້ວຍການສ້າງຈິດສຳນຶກ, ສຶກສາອົບຮົມໃຫ້ບຸກຄົນ ເຫັນໄດ້ຄຸນປະໂຫຍດ, ຄວາມສຳຄັນຂອງນຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນຳ.

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ມີການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ພັດທະນາພູມປັນຍາທ້ອງຖິ່ນເຂົ້າໃນການຄຸ້ມຄອງ, ບໍລິຫານ, ປົກປັກຮັກສາ, ນຳໃຊ້, ພັດທະນາ ແລະ ບູລະນະພື້ນຟູນຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນຳ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.

ລັດ ສົ່ງເສີມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ, ບູລະນະພື້ນຟູນຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນຳ ຕາມທ່າແຮງທີ່ມີຢູ່ ເພື່ອສະໜອງນຳໃຫ້ແກ່ພົນລະເມືອງ ລວມທັງເຂດທ່າງໄກສອກຫຼີກ, ນຳໃຊ້ນຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນຳ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 6 (ປັບປຸງ) ຫຼັກການຄຸ້ມຄອງ ນຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນຳ

ການຄຸ້ມຄອງນຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນຳ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນການຄຸ້ມຄອງ, ການນຳໃຊ້, ການອະນຸລັກ ແລະ ປົກປັກຮັກສານຳ, ຊັບພະຍາກອນນຳ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມທິດສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ;

2. ສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ແຜນຍຸດທະສາດການຄຸ້ມຄອງ, ການບໍລິການ ແລະ ການນຳໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ, ແຜນການຄຸ້ມຄອງນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ, ການປະເມີນສິ່ງແວດລ້ອມແບບຍຸດທະສາດ, ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນນໍ້າແບບເຊື່ອມສານ ແລະ ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ;

3. ເອົາການປ້ອງກັນນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ເປັນຕົ້ນຕໍ ແລະ ເອົາການບູລະນະພື້ນຟູນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ເປັນສຳຄັນ;

4. ຮັບປະກັນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການວາງແຜນການ, ການພັດທະນາ, ການນຳໃຊ້ ແລະ ການປົກປັກຮັກສານໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າໃຫ້ຍືນຍົງ;

5. ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ ກ່ຽວກັບນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 7 (ປັບປຸງ) ພັນທະໃນການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ນຳໃຊ້ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມີພັນທະໃນການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ, ນຳໃຊ້, ບູລະນະພື້ນຟູນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຍືນຍົງທາງດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ.

ມາດຕາ 8 (ໃໝ່) ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ ສຳລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ດຳລົງຊີວິດ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 9 (ໃໝ່) ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມການພົວພັນ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ, ນຳໃຊ້ ແລະ ບູລະນະພື້ນຟູ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ II

ແຜນຍຸດທະສາດ ການຄຸ້ມຄອງ, ການບໍລິຫານ ແລະ ການນຳໃຊ້ນໍ້າ
ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ

ມາດຕາ 10 (ໃໝ່) ແຜນຍຸດທະສາດ ການຄຸ້ມຄອງ, ການບໍລິຫານ ແລະ ການນຳໃຊ້ນໍ້າ
ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ

ແຜນຍຸດທະສາດ ການຄຸ້ມຄອງ, ການບໍລິຫານ ແລະ ການນຳໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ແມ່ນ ນະໂຍບາຍພື້ນຖານ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນນໍ້າ.

ແຜນຍຸດທະສາດ ການຄຸ້ມຄອງ, ການບໍລິຫານ ແລະ ການນຳໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ປະກອບມີ ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ກິດຈະກຳ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນນໍ້າ.

ມາດຕາ 11 (ໃໝ່) ແຜນຍຸດທະສາດ ການຄຸ້ມຄອງ, ການບໍລິຫານ ແລະ ການນຳໃຊ້ນໍ້າ
ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າລະດັບຊາດ

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ສ້າງ ແລະ ທົບທວນແຜນຍຸດທະສາດ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ການບໍລິຫານ ແລະ ການນຳໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າລະດັບຊາດ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ໂດຍປະສານສົມທົບປົກສາຫາລິກັບພາກສ່ວນຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານພິຈາລະນາ ແລ້ວສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ.

ມາດຕາ 12 (ໃໝ່) ແຜນຍຸດທະສາດ ການຄຸ້ມຄອງ, ການບໍລິຫານ ແລະ ການນຳໃຊ້ນໍ້າ
ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າລະດັບທ້ອງຖິ່ນ

ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ສ້າງ ແລະ ທົບທວນແຜນຍຸດທະສາດ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ການບໍລິຫານ ແລະ ການນຳໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດການຄຸ້ມຄອງ, ການບໍລິຫານ ແລະ ການນຳໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າລະດັບຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ໂດຍປະສານສົມທົບປົກສາຫາລິກັບພາກສ່ວນຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ພິຈາລະນາ ແລ້ວສະເໜີຕໍ່ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ.

ພາກທີ III

ການສຳຫຼວດ, ການຂຶ້ນບັນຊີ, ອ່າງຮັບນຳ ແລະ ອ່າງເກັບນຳ

ໝວດທີ 1

ການສຳຫຼວດ ແລະ ການຂຶ້ນບັນຊີ ນຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນຳ

ມາດຕາ 13 (ປັບປຸງ) ການສຳຫຼວດ ແລະ ການຂຶ້ນບັນຊີ

ການສຳຫຼວດ ນຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນຳ ແມ່ນ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບນຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນຳ ດ້ວຍການວັດແທກ, ການເຈາະສຳຫຼວດ, ການວິໄຈລັກສະນະທາງດ້ານກາຍະພາບ ແລະ ເຄມີຂອງນຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນຳ ເພື່ອຈັດສັນ ແລະ ນຳໃຊ້ ໃນການວາງແຜນຄຸ້ມຄອງນຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນຳ.

ການຂຶ້ນບັນຊີ ນຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນຳ ແມ່ນ ການສັງລວມ, ຈັດໝວດ ແລະ ໃສ່ລະຫັດຂໍ້ມູນນຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນຳ ແລ້ວນຳເຂົ້າໃນຖານຂໍ້ມູນຂອງຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອເປັນເຄື່ອງມືໃນການຕິດຕາມ, ກວດກາ, ປະເມີນສະພາບ, ວິເຄາະບັນຫາ, ສະໜັບສະໜູນໃນການຕັດສິນໃຈ, ການຄຸ້ມຄອງ, ການວາງແຜນ ແລະ ການພັດທະນານຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນຳ.

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຮັບຜິດຊອບວຽກງານສຳຫຼວດນຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນຳ ເປັນຕົ້ນ ແຫຼ່ງນຳສາກົນ, ແຫຼ່ງນຳທີ່ຜ່ານລະຫວ່າງແຂວງ, ເຂດປ່າຍອດນຳ, ທີ່ດິນບໍລິເວນນຳ ແລະ ອ່າງຮັບນຳທົ່ວປະເທດ; ຂຶ້ນບັນຊີນຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນຳ ທີ່ໄດ້ສຳຫຼວດ ແລະ ໄດ້ຈາກຂະແໜງການອື່ນ; ຂຶ້ນທະບຽນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ນຳ ຂອງບັນດາຂະແໜງການ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ສຳລັບການສຳຫຼວດ ເພື່ອການນຳໃຊ້ນຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນຳຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການນັ້ນ ໃຫ້ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຮັບຜິດຊອບສຳຫຼວດ ແລະ ຂຶ້ນບັນຊີການນຳໃຊ້ ແລ້ວສະໜອງຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອສັງລວມເຂົ້າຖານຂໍ້ມູນນຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນຳແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 14 (ໃໝ່) ລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານນຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນຳ

ລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານນຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນຳ ແມ່ນ ເຄື່ອງມືພື້ນຖານທີ່ຈຳເປັນໃຫ້ແກ່ການຄຸ້ມຄອງນຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນຳ ເພື່ອຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ, ຄວາມສະດວກ, ຫັນການ, ວ່ອງໄວ ແລະ ຊັດເຈນ ໃນການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ເຂົ້າໃນການວາງແຜນຄຸ້ມຄອງນຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນຳ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບເກັບກຳ, ລວບລວມ, ສ້າງລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ນຳໃຊ້ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານນີ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນີ້ແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ເຊື່ອມຕໍ່ກັບລະບົບຂໍ້ມູນຂອງສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ຮັບຜິດຊອບສ້າງຖານຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໂດຍມີການເຊື່ອມຕໍ່ກັບລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານນີ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນີ້ແຫ່ງຊາດ ແລະ ມີການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ.

ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຕົ້ນ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ສາທາລະນະສຸກ, ຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ, ສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ສະໜອງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ນີ້ໃນຂົງເຂດຕົນ ໃຫ້ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ລວມທັງປັບປຸງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ຖານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ນີ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນີ້ ຂອງຂະແໜງການຕົນ ໂດຍມີການເຊື່ອມຕໍ່ກັບລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານນີ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນີ້ແຫ່ງຊາດ ແລະ ໂດຍມີການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການຄຸ້ມຄອງລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານນີ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນີ້ແຫ່ງຊາດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 15 (ໃໝ່) ການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບນີ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນີ້

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ສາມາດເຂົ້າເຖິງ ແລະ ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານກ່ຽວກັບນີ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນີ້ ໃນລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານນີ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນີ້ແຫ່ງຊາດ.

ສຳລັບຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການສຳຫຼວດນີ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນີ້ ທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍທຸລະກິດ ໃຫ້ເສຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ຕາມລະບຽບການ.

ໝວດທີ 2
ອ່າງຮັບນໍ້າ

ມາດຕາ 16 (ປັບປຸງ) ອ່າງຮັບນໍ້າ

ອ່າງຮັບນໍ້າ ແມ່ນ ຂອບເຂດເນື້ອທີ່ດິນ, ເນື້ອທີ່ນໍ້າ ແລະ ເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ທຸກຕອນ ຕັ້ງແຕ່ຍອດນໍ້າ ຈົນ ຮອດປາກນໍ້າ ບ່ອນທີ່ມີສັນປັນນໍ້າ ແລະ ເວລາທີ່ຝົນຕົກລົງມາໄຫຼໂຮມກັນເຂົ້າເປັນລະບົບແຫຼ່ງນໍ້າ ເຊັ່ນ ນໍ້າ ຂອງ, ນໍ້າອູ, ນໍ້າຖ້ຳ, ນໍ້າເທີນ-ນໍ້າກະດິງ, ເຊບັ້ງໄຟ, ເຊກອງ.

ອ່າງຮັບນໍ້າ ທີ່ຢູ່ໃນດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ ມີ ສາມ ຂະໜາດ ດັ່ງນີ້:

1. ອ່າງຮັບນໍ້າ ຂະໜາດໃຫຍ່ ແມ່ນ ອ່າງແມ່ນໍ້າຂອງ, ແມ່ນໍ້າອື່ນ ທີ່ເປັນສາຂາແມ່ນໍ້າຂອງ ຫຼື ສາຂາແມ່ນໍ້າອື່ນ ຊຶ່ງມີເນື້ອທີ່ຫຼາຍກວ່າ ສີ່ພັນ ກິໂລຕາແມັດ;
2. ອ່າງຮັບນໍ້າ ຂະໜາດກາງ ແມ່ນ ອ່າງແມ່ນໍ້າທີ່ເປັນສາຂາແມ່ນໍ້າຂອງ ຫຼື ສາຂາແມ່ນໍ້າອື່ນ ຊຶ່ງມີ ເນື້ອທີ່ແຕ່ ໜຶ່ງພັນ ຫາ ສີ່ພັນ ກິໂລຕາແມັດ;
3. ອ່າງຮັບນໍ້າ ຂະໜາດນ້ອຍ ແມ່ນ ອ່າງແມ່ນໍ້າສາຂາແມ່ນໍ້າຂອງ ຫຼື ສາຂາແມ່ນໍ້າອື່ນ ຊຶ່ງມີ ເນື້ອທີ່ ໜ້ອຍກວ່າ ໜຶ່ງພັນ ກິໂລຕາແມັດ.

ມາດຕາ 17 ການຈັດສັນອ່າງຮັບນໍ້າ

ໃນການຈັດສັນອ່າງຮັບນໍ້າ ເພື່ອກຳນົດການແບ່ງປັນ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ຢ່າງຖືກຕາມເປົ້າໝາຍ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນນັ້ນ ໃຫ້ອີງຕາມການສຳຫຼວດ ແລະ ຂໍ້ ມູນທີ່ເກັບກຳໄດ້.

ມາດຕາ 18 (ໃໝ່) ການຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນໍ້າ

ການຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນໍ້າ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ແບບເຊື່ອມສານ ໂດຍອີງໃສ່ສະພາບຂອງແຕ່ລະອ່າງຮັບນໍ້າ ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ດັ່ງນີ້:

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນໍ້າ ຂະ ໜາດໃຫຍ່ ແລະ ອ່າງຮັບນໍ້າທີ່ໄຫຼຜ່ານສອງປະເທດ ຫຼື ສອງແຂວງຂຶ້ນໄປ.

ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂັ້ນແຂວງ ຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງອ່າງ ຮັບນໍ້າ ຂະໜາດກາງ ທີ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງຕົນ.

ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂັ້ນເມືອງ ຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງອ່າງ ຮັບນໍ້າ ຂະໜາດນ້ອຍ ທີ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດຂອງເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນຕົນ.

ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທຸກຂັ້ນ ມີໜ້າທີ່ປົກປັກຮັກສາອ່າງຮັບນ້ຳທຸກຂະໜາດ ທີ່ຢູ່ໃນຂອບ
ເຂດແດນຂອງຕົນ.

ການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນ້ຳ ລະອຽດໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບັນຊີ ທີ່ຂຶ້ນໂດຍກະຊວງຊັບພະຍາ
ກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 19 (ໃໝ່) ແຜນການຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນ້ຳ

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບຂະ
ແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສ້າງແຜນການຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນ້ຳ ຕາມຂອບເຂດ
ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໃນທຸກໆ ຫ້າປີ ແລ້ວສະເໜີລັດຖະບານ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ.

ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ເປັນເຈົ້າການປະ
ສານສົມທົບກັບພະແນກການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຂັ້ນເມືອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສ້າງແຜນການຄຸ້ມ
ຄອງອ່າງຮັບນ້ຳ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໃນທຸກໆ ຫ້າປີ ແລ້ວສະເໜີເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າ
ຄອງນະຄອນຫຼວງ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ.

ທ້ອງຖານຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ເປັນ
ເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບທ້ອງຖານ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສ້າງແຜນການຄຸ້ມຄອງອ່າງ
ຮັບນ້ຳ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໃນທຸກໆ ຫ້າປີ ແລ້ວສະເໜີເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະ
ບານ, ເຈົ້ານະຄອນ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ.

ແຜນການຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນ້ຳ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບວິໄສທັດ, ແຜນຍຸດທະສາດ ການຄຸ້ມຄອງ, ການ
ບໍລິຫານ ແລະ ການນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳລະດັບຊາດ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງ
ຄົມແຫ່ງຊາດ ຫຼື ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍອີງໃສ່ເງື່ອນໄຂ, ຈຸດພິເສດ ແລະ ທີ່ຕັ້ງພູມສັນຖານ ຂອງແຕ່ລະອ່າງຮັບ
ນ້ຳໃນແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 20 (ໃໝ່) ການປະສານງານ ໃນການນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ກ່ຽວກັບອ່າງຮັບນ້ຳ

ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ
ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ກຳນົດກົນໄກການປະສານງານ ແລະ ມາດ
ຕະການໃນການຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້, ການກັກເກັບນ້ຳ, ການປ່ອຍນ້ຳ, ການແກ້ໄຂບັນຫາ, ການສະໜອງຂໍ້
ມູນກ່ຽວກັບອ່າງຮັບນ້ຳນັ້ນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບແຜນການຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນ້ຳ, ການປະເມີນສິ່ງແວດລ້ອມ
ແບບຍຸດທະສາດ ແລະ ລະບຽບການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ.

ມາດຕາ 21 (ໃໝ່) ການກຳນົດປະລິມານນ້ຳໄຫຼຕ່ຳສຸດ

ການກຳນົດປະລິມານນ້ຳໄຫຼຕ່ຳສຸດ ແມ່ນ ການກຳນົດປະລິມານນ້ຳໄຫຼ ທີ່ຕ້ອງຮັກສາໄວ້ໃນ ສາຍນ້ຳ ຫຼື ອ່າງຮັບນ້ຳ ໃນເຂດທີ່ມີການພັດທະນາ ແລະ ນ້ຳໃຊ້ນ້ຳ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຕ້ອງການພື້ນ ຖານໃນການດຳລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ຄວາມຍືນຍົງຂອງລະບົບນິເວດໃນອ່າງຮັບນ້ຳ.

ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ກຳນົດປະລິມານນ້ຳໄຫຼຕ່ຳສຸດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການ ປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

**ໝວດທີ 3
ອ່າງເກັບນ້ຳ**

ມາດຕາ 22 (ໃໝ່) ປະເພດອ່າງເກັບນ້ຳ

ອ່າງເກັບນ້ຳ ມີ ສອງ ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ອ່າງເກັບນ້ຳທຳມະຊາດ;
2. ອ່າງເກັບນ້ຳທີ່ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ.

ອ່າງເກັບນ້ຳທຳມະຊາດ ແມ່ນ ໜອງ, ບຶງ, ທາມ, ກຸດ, ຊຳ, ເບືອມ ແລະ ພື້ນທີ່ອື່ນ ທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຕາມທຳມະຊາດ ຊຶ່ງບໍລິມາດນ້ຳມີຄວາມແຕກຕ່າງໃນລະດູແລ້ງ ແລະ ລະດູຝົນ.

ອ່າງເກັບນ້ຳທີ່ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ ແມ່ນ ພື້ນທີ່ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍການຂຸດສະ, ການຕັ້ງສາຍນ້ຳ ຫຼື ວິ ທິການອື່ນ ເພື່ອກັກເກັບນ້ຳສຳລັບຈຸດປະສົງສະເພາະໃດໜຶ່ງ ເຊັ່ນ ພະລັງງານໄຟຟ້າ, ບໍ່ແຮ່, ອຸດສາຫະ ກຳ, ກະສິກຳ, ຊົນລະປະທານ, ການປະມົງ, ການນຳໃຊ້ໃນຄົວເຮືອນ, ການທ່ອງທ່ຽວ, ລະບົບນິເວດ.

ມາດຕາ 23 (ໃໝ່) ການຄຸ້ມຄອງອ່າງເກັບນ້ຳ

ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຮ່ວມກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງ ການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄຸ້ມຄອງອ່າງເກັບນ້ຳທຳມະຊາດ ດ້ວຍການສຳຫຼວດ, ຂຶ້ນບັນຊີ ແລະ ວາງມາດຕະການໃນການຄຸ້ມຄອງອ່າງເກັບນ້ຳດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ.

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ອອກລະບຽບການລວມ ກ່ຽວ ກັບການຄຸ້ມຄອງອ່າງເກັບນ້ຳທຳມະຊາດ ແລະ ອ່າງເກັບນ້ຳທີ່ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອ່າງເກັບນ້ຳ ທີ່ຂະແໜງການໃດສ້າງຂຶ້ນ ເປັນຕົ້ນ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ຂະແໜງ ການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃຫ້ຂະແໜງການນັ້ນເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ, ອອກລະບຽບການສະເພາະ ແລະ ສ້າງ

ກິນໄກປະສານງານ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນການຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນ້ຳ ແລະ ກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 24 (ໃໝ່) ພັນທະຂອງຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ປະກອບການ

ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ແມ່ນ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ສຶກສາ, ສຳຫຼວດ, ອອກແບບ, ກໍ່ສ້າງ ແລະ ດຳເນີນໂຄງການ.

ຜູ້ປະກອບການ ແມ່ນ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນກິດຈະການໃດໜຶ່ງ ໃນການນຳໃຊ້ນ້ຳ ເພື່ອເປົ້າໝາຍທາງທຸລະກິດ ເປັນຕົ້ນ ການລ້ຽງສັດນ້ຳ, ທ່ອງທ່ຽວ, ໂຮງງານນ້ຳປະປາ.

ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຕ້ອງສ້າງແຜນການຄຸ້ມຄອງອ່າງເກັບນ້ຳ ທີ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດການພັດທະນາຂອງຕົນ ດ້ວຍການວາງມາດຕະການຄວາມປອດໄພ ຂອງອ່າງເກັບນ້ຳ, ປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນ, ໄພນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ໄພແຫ້ງແລ້ງ, ແຜນການປູກ ແລະ ພື້ນຟູປ່າປ້ອງກັນແຫຼ່ງນ້ຳ, ການຮັກສາປະລິມານນ້ຳໄຫຼຕ່ຳສຸດ, ການຄຸ້ມຄອງຄຸນນະພາບນ້ຳ, ການປົກປັກຮັກສາຊີວະນາໆພັນທາງນ້ຳ, ການແກ້ໄຂກໍລະນີສຸກເສີນ, ການບູລະນະພື້ນຟູຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ ແລະ ອື່ນໆ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບແຜນການຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນ້ຳ, ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ແລະ ລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ; ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຕ້ອງລາຍງານ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງອ່າງເກັບນ້ຳ ໃຫ້ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ຜູ້ປະກອບການ ຕ້ອງປົກປັກຮັກສາຄຸນນະພາບນ້ຳ, ຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງສາຍນ້ຳ, ບໍ່ໃຫ້ຖອກເທສິ່ງເສດເຫຼືອລົງໃສ່ແມ່ນ້ຳ, ບູລະນະພື້ນຟູຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປົກປັກຮັກສາຊີວະນາໆພັນທາງນ້ຳ, ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຕາຝັ່ງເຈື່ອນ, ຮັກສາຄວາມສວຍງາມຂອງທິວທັດທຳມະຊາດ ແລະ ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 25 (ໃໝ່) ມາດຕະການແກ້ໄຂ ສຸກເສີນໃນກໍລະນີທີ່ເກີດບັນຫາຈາກອ່າງເກັບນ້ຳ

ໃນກໍລະນີເກີດເຫດສຸກເສີນໃນອ່າງເກັບນ້ຳ ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ປະກອບການ ຕ້ອງລາຍງານຢ່າງຮີບດ່ວນໃຫ້ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອມີມາດຕະການແກ້ໄຂ ໃຫ້ທັນກັບສະພາບການ ເປັນຕົ້ນ ການແຈ້ງເຕືອນ, ການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ຍົກຍ້າຍປະຊາຊົນ.

ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ, ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເຫດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນ ເປັນຜູ້ປະກາດເຫດສຸກເສີນພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ໂດຍກຳນົດມາດຕະການແກ້ໄຂ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ຍົກຍ້າຍປະຊາຊົນ ອອກຈາກພື້ນທີ່ບ່ອນເກີດເຫດສຸກເສີນ ຫຼັງຈາກນັ້ນກ່າວໆແຜນພື້ນຟູໃຫ້ກັບຄືນສູ່ສະພາບເດີມ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນຜູ້ປະກາດເຫດສຸກເສີນ ແລະ ກຳນົດມາດຕະການແກ້ໄຂ, ພື້ນຟູໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໃນກໍລະນີເກີດເຫດສຸກເສີນທີ່ມີຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງ.

ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ມີພັນທະ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການປະຕິບັດມາດຕະການແກ້ໄຂກໍລະນີສຸກເສີນ ຖ້າວ່າເຫດສຸກເສີນນັ້ນຫາກເກີດຂຶ້ນ ຍ້ອນການກະທຳຂອງຕົນ.

ພາກທີ IV

ການປົກປັກຮັກສານ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ

ມາດຕາ 26 (ປັບປຸງ) ການປົກປັກຮັກສານ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມີພັນທະປົກປັກຮັກສານ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ໃຫ້ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ, ບໍ່ໃຫ້ກໍ່ຜົນເສຍຫາຍແກ່ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ພ້ອມທັງປົກປັກຮັກສາ, ພື້ນຟູ ແລະ ບູລະນະຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ ແລະ ດິນ ໃນເຂດອ່າງຮັບນ້ຳ ຕາມແຜນຄຸ້ມຄອງຈັດສັນແຫຼ່ງນ້ຳ, ປ່າໄມ້, ທີ່ດິນ ແລະ ຕາມລະດູການຢ່າງເຂັ້ມງວດ ໂດຍສະເພາະໃນເຂດບໍລິເວນຕົ້ນກຳເນີດຂອງນ້ຳ ຫຼື ຢູ່ອ້ອມແອ້ມແຫຼ່ງນ້ຳ.

ມາດຕາ 27 (ໃໝ່) ເຂດສະຫງວນນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ

ເຂດສະຫງວນນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ແມ່ນ ພື້ນທີ່ສະຫງວນໄວ້ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາຄຸນນະພາບ ແລະ ປະລິມານຂອງນ້ຳ ເພື່ອບໍລິໂພກ ແລະ ອຸປະໂພກ, ປ້ອງກັນໄພນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ໄພແຫ້ງແລ້ງ, ອະນຸລັກພັນພືດ ແລະ ສັດນ້ຳ, ລະບົບນິເວດ, ຄຸນຄ່າທາງດ້ານທຳມະຊາດ, ປະຫວັດສາດ, ວັດທະນະທຳ, ການທ່ອງທ່ຽວ, ການສຶກສາ, ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ທິດລອງວິທະຍາສາດ.

ເຂດສະຫງວນນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ເຂດສະຫງວນ ເພື່ອບໍລິໂພກ ແລະ ອຸປະໂພກ;
2. ເຂດບໍລິເວນຍອດນ້ຳ;
3. ເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ໄພນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ໄພແຫ້ງແລ້ງ;
4. ເຂດທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ;
5. ເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຄຸນນະພາບ ແລະ ປະລິມານນ້ຳໃຕ້ດິນ;
6. ເຂດທີ່ມີຄຸນຄ່າທາງທຳມະຊາດ, ປະຫວັດສາດ, ວັດທະນະທຳ;

